

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a členov JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a Ing. JUDr. Miroslava Gavalca v právnej veci navrhovateľky: **A.**, bytom **L.**, proti odporkyni: **Sociálnej poisťovni - ústrediu**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o výšku invalidného dôchodku, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 5Sd/48/2009-18 zo dňa 18.9.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 5Sd/48/2009-18 zo dňa 18.9.2009 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne č. X. zo dňa 20.1.2009, ktorým odporkyňa podľa § 112 ods. 3, § 70 ods. 1 a § 82 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 461/2003 Z. z.) znížila navrhovateľke invalidný dôchodok na sumu 130,60 € od 24.2.2009 s tým, že pokles jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je 50%.

Proti rozsudku podala navrhovateľka včas odvolanie, v ktorom namietala, že jej zdravotný stav sa zhoršil a zodpovedá minimálne 70%-nej miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Nesúhlasila so závermi odporkyne a posudok posudkového lekára označila za neobjektívny.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu, ktorý vychádza z posudkov vecne príslušných orgánov, potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

V konaní o preskúmanie rozhodnutí odporkyne o dávkach dôchodkového poistenia, v rámci ktorých sa rozhoduje o invalidnom dôchodku (§ 70 zákona č. 461/2003 Z. z.) je nevyhnutným predpokladom dôsledne zistený zdravotný stav žiadateľa o dávku z hľadiska určenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Vzhľadom na to, že posúdenie dlhodobosti nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti, vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia príslušnej pobočky resp. ústredia (§ 153 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z.).

Z administratívneho spisu odporkyne vyplýva, že zdravotný stav navrhovateľky bol najprv posudzovaný posudkovým lekárom Sociálnej poisťovne, pobočky v Humennom, dňa 24.11.2006, so záverom, že navrhovateľka je invalidná, pretože pokles jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je 50%, pričom za rozhodujúce zdravotné postihnutie boli určené choroby podporného a pohybového aparátu (kap. XV, odd. E, pol. 3c prílohy).

Na základe tohto posudku priznala odporkyňa navrhovateľke svojim rozhodnutím zo dňa 2.1.2007 invalidný dôchodok, pričom pri výpočte nesprávne vychádzala z toho, že miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola 70%.

Pri výkone kontrolnej lekárskej prehliadky dňa 1.12.2008 (s totožným záverom o rozhodujúcom ochorení a 50%-nej miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť) odporkyňa zistila, že navrhovateľke bolo nesprávne vystavené rozhodnutie o invalidnom dôchodku s mierou poklesu vyššou ako 70%. Odporkyňa preto v tomto konaní preskúmaným rozhodnutím v súlade s ustanovením § 112 ods. 3 zákona znížila sumu invalidného dôchodku, pretože sa vyplácal vo vyššej sume, ako navrhovateľke patril, z dôvodu jeho nesprávneho výpočtu.

Po podaní opravného prostriedku navrhovateľkou dospeli k rovnakému záveru aj posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Humennom, v posudku zo dňa 15.4.2009 ako aj posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne – ústredia, so sídlom v Prešove v posudku zo dňa 30.4.2009.

Zo spisu odporkyne odvolací súd ďalej zistil, že rozhodnutiami zo dňa 23.12.2009 a 20.1.2009 odporkyňa uložila navrhovateľke povinnosť vrátiť neprávom vyplatený invalidný dôchodok v celkovej sume 3.361,59 €. Tieto rozhodnutia napadla navrhovateľka opravnými prostriedkami, o ktorých sa viedli na krajskom súde samostatné konania pod sp. zn. 6Sd 1/2010 a 5Sd/36/2009.

Z postupu krajského súdu v predmetnej veci je zrejmé, že tento dôsledne skúmal, či závery podaných posudkov o zdravotnom stave navrhovateľky majú podklad v lekárskejších nálezoch a vyšetreniach všetkých zdravotných problémov, ktoré navrhovateľka udávala, najmä tých, ktoré sú z objektívneho hľadiska spôsobilé znižovať jej pracovný potenciál. Nepochybil preto, ak na základe výsledkov vykonaného dokazovania považoval rozhodnutie odporkyne za správne a odvolaniu navrhovateľky nevyhovel.

Navrhovateľka nepredložila ani v odvolacom konaní žiaden dôkaz, ktorý by tento záver spochybňoval, alebo ktorý by nasvedčoval inému rozsahu zdravotného poškodenia, ako bol ustálený. Neuviedla nič nové, s čím by sa posudkoví lekári sociálneho poistenia neboli zaoberali. Jej pochybnosti o tom, že jej zdravotný stav nebol v konaní správne a objektívne posúdený, odvolací súd nepovažoval za dôvodné, ale vyvolané len jej subjektívnym presvedčením, čo však nie je dostatočné na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Všetky v konaní predložené posudky posudkových lekárov sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou,

sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie, pričom treba pripomenúť, že k zníženiu sumy invalidného dôchodku došlo výlučne na základe zistenia odporkyne o nesprávne určenej a vyplácanej sume invalidného dôchodku, keď odporkyňa mylne nevychádzala z 50%-nej miery ale až zo 70%-nej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Navrhovateľka bola so stanovením 50%-nej miery v posudku zo dňa 24.11.2006 uzročená, keďže zo zápisnice vyplýva, že posudkový lekár ju oboznámil a poučil s takto stanovenou mierou a navrhovateľka zápisnicu aj podpísala.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, podľa názoru odvolacieho súdu, krajský súd dôvodne považoval rozhodnutie odporkyne za správne a odvolaniu navrhovateľky nevyhovelo. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľke nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebola úspešná.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. júna 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová